

[Knud Bro.]

sundhedskommissionerne vil være en rigtig tanke, og ligeledes landsomfattende sundhedsforskrifter.

Derimod må jeg sige, at jeg har ikke ret megen fidus til direktoratstanken. Dels er emnet så vidt, at det jo stort set spænder over alle ministerier, måske med undtagelse af kirkeministeriet, dels — og det mener jeg som en principiel administrativ betragtning — vil et direktorat i sager af denne karakter, hvor problemet ofte er, at de går på tværs af ministerierne, ikke have nogen gennemslagskraft. Det vil ikke være i stand til at formidle et samarbejde mellem ministerier; det vil blive en hund i et spil kegler.

Om detailforslagene skal jeg ikke sige meget ved denne lejlighed. Det er jo mestendels opvarmet kål, men det kan også være godt, og meget af det er jeg enig i. Der er i folketinget en bred enighed om at tage fat fra en ende af. Vi ved, det er en opgave, der tager tid, og vi ved, den koster. Men vi ved også, at den vil tjene sig ind på mange måder, også i kroner og øre for de skeptiske. Den kunstgødning, der kommer ud af biologiske rensningsanlæg og ødelægger vandløb med grønkål og andemad, kan landmændene få til deres marker. Affaldsstofferne fra luften kan nyttiggøres, så de ikke nedbryder materialer, som vi anvender, lige fra jern til nylonstrømper. Vi vil spare i sygedage, og sådan kunne vi blive ved. Men først og sidst får vi et velvære, der er ubetaleligt.

Jeg vil ved denne lejlighed gerne udtrykke en tak til de organisationer og enkeltpersoner, som har ofret mange kræfter på at orientere os, endog før vi bad derom, og til dem, der har skrevet og sagt år ud og år ind: den er gal, før nogen ville høre på dem. Der er nu al grund til samarbejde her i tinget. Lad os i udvalget komme med al den inspiration til forureningsrådet, vi kan. Enhver god idé er god, uanset hvor den kommer fra. Jeg tror, alle partier her i salen har lange lister over ting, der kan gøres, og ting, vi ønsker gjort. Lad os tage dem med i udvalget, og lad os sende inspirationen videre.

Og så vil jeg i øvrigt håbe, at folk vil skrive til deres lokale folketingsmedlemmer eller sende dem billeder af skidtet, sådan at vi kan få en inspiration herind også udefra, for til syvende og sidst er dette en folkesag.

Niels Jørgen Nielsen: Med den stigende befolkningskoncentration og den rivende tekniske udvikling kan det ikke være andet, end at spørgsmålet om en målbevidst miljøpolitik trænger sig mere og mere på. Effektivitet i produktion og i omsætning er jo ikke et mål i sig selv, og derfor må vi interessere os for de uundgåelige negative sider ved den moderne erhvervsudvikling, og hertil hører forurening af vore omgivelser.

Vi mener i venstre, at vi trænger til en øget indsats såvel over for luftens forurening og den tiltagende støjplage som over for vandforurening under alle dens forskellige former. Vi er også parat til en indsats over for den stærke tendens til at grise naturen til med affald. På levnedsmiddelområdet må det meget beklages, at miljøforskning er kommet så langt bag efter den naturvidenskabelige og den tekniske udvikling. Men inden for dette område finder jeg det i øvrigt direkte misvisende at tale om forurening, da det som oftest ikke drejer sig om biprodukter eller affaldsstoffer, men tværtimod om en målbevidst positiv udnyttelse af naturvidskaben og den tekniske udvikling. Opgaven på dette område er ikke at frigøre os for de moderne kemikalier, men at lære os at leve med dem på en fornuftig måde, så vi kan udnytte deres store muligheder uden at komme galt af sted på grund af den risiko, som fremskridt på ethvert område altid indebærer. Her er det ikke blot på forskningsområdet, men også med hensyn til oplysning, at vi er meget bagefter, og det sidste er vel den væsentligste årsag til, at overtroen på dette område stadig trives meget frodigt i selv såkaldt oplyste sind. Det er ikke en skrækkampagne, her er brug for, men en virkelig nøgtern forbrugeroplysning.

Ved en konference om forureningsproblemerne, som venstre holdt sidste vinter, gik vi ind for et koordinerende organ for at effektivisere forureningsbekæmpelsen, og det samme synspunkt har alle partier givet udtryk for i betænkningen vedrørende naturfredningsloven. Det er venstres opfattelse, at det af indenrigsministeren nedsatte forureningsråd med tilhørende sekretariat og med bistand fra et særligt teknisk og sagkyndigt forureningsudvalg vil være velegnet til at fremme den ønskede koordinering.

Vi mener derfor ikke, det vil være hen-